

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

balnea. sul. Capitolinus. Opera Bozidiani rome nulla extat pter quedā nymphaea z balneas Joseph scribit herodē apud Bcalonā pstituisse Nymphaea id est lacus z balneas.

Nylus z Nylia nota propria sunt. Virgi. Nylus z Eularius. Idem: Nysso nyla datur.

Nyla etiā vrbis arabie apud quam vt Diodo. ait: Bacchus educatus a nymphis fuit. Unde z Nylseus dicitur est/ac cognominatus dionysius a ioue. s. z nyla nomen accipiens. Nyla etiā non tam mons q̄ cuius in in dia est a libero patre: vt refert Stra. condita carminibus poetarū celebratissima: sita sub radicib⁹ montis que Heron incolē appellat. Propter. Indica nylseis arma fugata choris. Alia est Nyla in boetia apud homerū. Apd Pli. in Laria. Apud Stra bonem vicus in helicone vbi simili modo colit bacchus. Apud Pro. in Bonia aclycia. Apud Stephanum in thracia. Vultū tñ nylse arū. declinant.

Nylsa per gemmā si repagulum vnde curiores mouetur a nyllo: quoniā equi calcaribus videntur. Significat etiā metam ad p̄uocō inclino: q̄ cum metam ante gerint inclinentur.

Nylstrus pen. cor. insula in qua est vrbis eiusdem nominis. Idem. Qui nylstrō habet cellam/ carpathonē calonē.

Varijs modis po

stum inuenit. Nam nomē est vocalis. Aliqñ aduerbiū vocādi. Virgil. Regina nouā cui cōdere Iupiter vrbem. Aliquādo admirādi. Iuue. Qualis facies z quali digna tabella. Aliquādo indignādi. Luce. in ca. tū. Tēpora/ o mores/ o paterni generis oblitē materni vix memor. Aliqñ optati aduētus: aut repente percussit. Terē. Saluē/ opāppibile. Virgi. Adis o placidulz veni. Inuenit qñq̄ iūctū cum si. Persius. O si sub rastro crepet argenti mibi seria dextro. Quāq̄ cū vitinā. Quid. O vitinā tunc cū lacedemona classe petebat. Interdum est interiectio dolētis. Luce. O me miserū/ o infelicē. Exprimunt non nunq̄ exultātis affectū. Virgil. O mibi sola mei sup̄ astyanactis imago. Et O felix si te tua roma videret. Tacet qñq̄. o cum actō iungit. Nam z nō zvo catiuo legitur: vt apud Pli. iuniorē. Dominē te patientē ac ponē vurrū ac pene crudelē. Et sicut docet. Do. maioris stuporis est hoc modo pronunciatum: Et qñq̄ melius sonat. Teren. in Lu. Dominē perdi tum miserūq̄ z illū sacrilegū.

O Ante A

Oataricha/ dicitur mugilū oua sale cōdita ωου εἶν οὐν interposita u euphoniē causa τὰριχοῦ. salum dicit τὰριχου seruo cōditio sicut egyptū cadauera aromatibus/ q̄ anteq̄ ad mensam apponebant lique facio/ sicco. Suid. σε. μαίρει δε και το ἔνραιρει και οιορεισ γαρορ ἐξ χορῆς θαί λευεσαι και τὰριχου τὰρ του τὰρι χου ουδελερωσ ωσ αριστοφανου βαίρα χουστου δεκρεασ αλσι/ πεπασ μερορ παρα το εισ γαρορ ἐξ χωρι/ σε θαί.

Oarus/ ciuitas crete ab oaro a callidis nymphae Noidis filio: vsa sicut loci/ q̄ crepidines greci aros vocent. Herodot⁹ quos oarus vrbē crete facit in qua Echearchus pater phronime matris bacchi regnauit qui Lyneren libe vrbem edificauit.

O Ante B

Ob p̄positio separari z cōponi pōt. Separata causalis cōiunctiois locū tenet. Virgi. lib. ij. Lūius ob

auspicū insautuz/ moresq̄ sinistros. Apud veteres etiā p ad ponebat. Enni. Pendet ob romā noua legiones ducere. Luce. Papiro peto. In eo igit cōiunctio Cicero ille que spectabant: cuius ob os gratū ora aduertebant sua. Sic dicebant: Obire p̄o adire: ob moueo p̄o ad moueo: obiacē p̄o adiacent z cōplura hoc genus. Cōposita quādoq̄ significat cōtra: vt oppugno/ obuiuo. Quāq̄ circa: vt Obambulo/ obfudo. Quādoq̄ sup̄ siue corā/ siue obuiā: vt obuenio. Quāq̄ ad: vt obeo. Dicimus enim: Ille obiuit mortem: hoc est iuit ad mortē. Cōponit autē cū a: vt obaudio. L. vt occubo. d. vt obduco. e. vt obeo. f. vt offero. g. vt oggāno. h. vt obberbefco. i. vt obuiuo. l. vt oblitro. m. vt obmutesco. n. vt obnitor. p. vt oppugno. q. vt obquiesco. r. vt obuiuo. s. vt obfudo. t. vt obtrineo. v. vt obumbro. Sed quoniam vocalibus iungit vel d. l. n. r. seruatur b integra. Cū c mutatur b in c̄q̄ terq̄ in obeco obfuro z obfenuis: in quibus duobus vltimis b seruat: z additur post b. Cū aliis litteris mutatur b in sequētē litterā: nisi in bis q̄ modo excipiā. In f mutatur: vt offedo. Offella vbi causa meri aduicē b cum tamē in offa in f mutet In m: vt ommitto: nisi apud poetās: vbi o breuiat z b aduicetur. In obmutesco b seruandū puto/ sed non pferendum. Quis mutari in m debere videatur: vt de ommitto. Vbi sentire videt. In p. oppono. In oportet tamen neg b meq̄ p̄sicut in opportunus geminatus. In operio p̄sicut in adoperio z cooperio in quibus b aduicē. In q̄ do aduicē puto b: vt oquinisco. In t varie sentit: sed per hylus ea scribit: vt obtrineo. In obstrudo do addit s̄ p̄positioni: sicut in obfuro. Et aliud est Obtrudo/ aliud obstrudo.

Obacero as. pe. cor. Tūde in dictioe Acero. Oberratus cum e diph. dicit miles seu quis alius: q̄ pre dato iam obligatus est: quasi ere alieno astric⁹ z de bitor: ad aliqd̄ opandū. Ligar. lib. i. com. Obes obgratos: quozū magnū numerū habebat eodē conductit. Tar. Res maioris: vt vindexas z significia admittuntur hi quos obgratos nostri vocitarunt.

Obambulo/ aduersus alios ambulo: vel ambulāti me oppono/ siue circūco/ aut obuiā eo. Plau. in ca. Itēz alii parasti frustra obambulant in foro. Virg. li. ii. geoz. datiuo iunxit. Non lupus explozat ouilia circū nec gregibus nocturnus obambulat: quod Ser. ex/ ponit. insidiatur: Sed figurate dictum puto: vt Itē clamor/ celo. Aliquando obambulare accipitur p̄o vna iunctim q̄ ambulare. Sue. in Liber. Et secretū perenti nō nisi adhibito dulo filio dedit: detramq̄ obambulātis veluti incumbens quoad perageretur sermo cōtinuit. Quidius de eo q̄ est vltro/ citroq̄ ambulando discursat.

Obaresco/ circū quozq̄ arefco. Obaudio/ auditū postergo. Et in eadē cōpositione aut mutat in e. z dicimus Obedio: z sic cōtrarie significatiōis quasi dicto obediens sum. Inuenitur obedi re dici de turpi obsequio. Luce. Dum autē ipse dede cori ac turpitudini obediuit: nō mō imperator oino habendus non erit. Ponitur interdū obaudire p̄ audire seu obedire. Aug. li. xvii. de ciui. dei. P̄o eo q̄ obaudiuit Abraā pater tuus vocē meā z custodiuit p̄cepta mea. Vbi datio iunxit. Et p̄cepta vtiq̄ ob audire cupiētis. η ελλερρορ ταχα ωβα πληθεο ησ μεροσ οη η ην τερρη πειρειν επ συμπεσοιο ιοεεε Διδοτο.

Obba poculi genus dicta q̄ ob bibere sic facta. Obeco as. non plus significat q̄ ceco: in quo b remanet cōtra alioz regulā. Col. lib. iiii. Velut ignozātie tenebris obecata luce veritatis caruit. Idem lib. ii. Vbi solutus est humus alique sunt patres: quozū